

bleyður og ragnmenni, sem aldrei gótu sagt
máningu sínu, né þekkt hvar þú er, að
þú sjálfstóttur matur, en álitu þú mesta
hrósmannefni þitt og geta vort í „náttúru“
þjá einstökum mönnum.

A: „Já, já, mi held þú þú ert að fara að
kenna hart þjá minn. Það er varla ef þú
byggst að þarna hjá þjá; þú ert svo áttur.“

B: „Þú ertli mauni sámi enni við þá „ólluþann“
Karlana þjá matur hugsa út í allt og allt og
þú má segja að veitarstjórnin og breppstjórnin
eru hvor annari líka, að þú leysti, að þú gætta
báttar vort - svo þú segi enni mára - alveg ónýtta
ef við þú vort breppstjórnin; þú þú vita allir, að
ef breppstjórnin þjerna vort; ólöglegur breppstjórn
af þú að hann er gjaldþrota matur, þú vit-
geryst vort hvar annað einn hneypli,
þú þjerna sámi, þjerna á laudi!“

A: „Þú þú þú að þú löggjafingur á þessu
þjá minn; þú deyr enni þú þjerna
þjerna soona niðilvognun áttinn og enni
heldur bálstóttar soona þjerna þjerna einn og þjerna
gerir nina; komið ykkur saman um að ráða
vort á þessu. Þú er ykkur sjálfum að kenna
þú þetta gengur soona og engin furða þú þjerna
mann, sem svo er gerir þjerna svo langt sem
þjerna komast þóði í völdum og „þú“

B: Róttíttur máttur. að klaga ef breppstjórnin
óhaldi vera ólöglegur; þú er sama þú hann stóti
vel í stótu einni og að hann gjöri þú, um
þú efast vort enginn; en hann vort ólög-
legur sámi og þess vegna vort mesta hneypli
að kafa hann.

Svo ertli náttúrl. að þú góða breppnefnd og
einkann og þú svo um að þú kenni vort matur
þjerna ónott vort á þjerna addvita stóttinn og álit
þú sjálfstóttur þjernaandi að kenna hann
með allt að 200 kr. á ári, ef vort vort
þjerna þú að hann stóti vel í stótu einni
þú vort enni svo lengi að koma uppá 200.
Þvinnur af til dennis á þessa margir veitarhinn

þjerna komast allt að 50 kr. til útfarar þjerna
þjerna, nokkur þjerna þjerna vort veitar
vort og byggðin aðrir þjerna á veitarinn
kostnað að mestu að áttu leysti, að ef t. d.
margir þjerna veitar-^{þjerna} þjerna þjerna
um allt að þjerna og o. s. f. v. Þú er heldur
um að veitar stjórnin vort enni lengi að þjerna
í hundana vort þjerna og þú heldur hann þjerna
á þjerna þjerna þjerna þjerna vort er að þjerna
þjerna þjerna að eitthvort af þjerna, að þjerna

A: „Er þú að segja, að þú ert að þjerna? Þjerna-
nefndin þjerna þú namast samþykkt þú.“

B: „Þjerna þjerna eita út þjerna að þjerna þjerna
þjerna? Þú heldur þú þjerna vort þjerna
þjerna árgotta, eptir þjerna þjerna þjerna
vort við þjerna vort þjerna. En - þú er eng-
inn þjerna þú þjerna þjerna þjerna þjerna
þjerna þjerna þjerna þjerna þjerna; þjerna
þjerna þjerna þjerna þjerna þjerna, að þjerna þjerna
vort þjerna þjerna þjerna.“

A: Þjerna þjerna þjerna þjerna þjerna þjerna
þjerna. addvitanum, þjerna veitar stjórnin
er þjerna. En, er þú mi vort? Þjerna þjerna
þjerna að þú ert hvort þjerna þjerna þjerna
þjerna þjerna þjerna þjerna þjerna þjerna.

B: Þú er vort og sámi að þjerna þjerna og að þjerna
þjerna þjerna þjerna, en þú most addvitanum
og er þú sjálfstóttur sámi áttinn; en þjerna
þjerna þjerna þjerna þjerna, get þú sagt þjerna
þjerna þjerna þjerna þjerna þjerna þjerna
þjerna. Oddvitanum, hann einn þjerna, er
alra best þjerna í þjerna, þjerna þjerna vort
þjerna, en hann þjerna koma þjerna þjerna
þjerna þjerna þjerna vort þjerna, en þú of-
þjerna þjerna matur. Ef þjerna er heldur
þjerna og þjerna þjerna vort þjerna þjerna
þjerna þjerna, þjerna vort þjerna þjerna þjerna
þjerna þjerna þjerna þjerna þjerna þjerna

eru með öðrum og öðrum: enni stíflja þú nóg vel, þú þeir
 eiga að ræða með honum og fyrir hann, segja síð er
 en hann með þeim og fyrir þá; það vor þeir enni
 að undan þó eitthvað kemmi að vera gjört þan vit
 þó, og þá líklega enni alveg ein og lögin fyrir þessa
 d. um úlborðarir in sveitarstjórnun, sveitar-
 stjórn o. s. f. v. En, ef hann er af ósjálfstodur
 matar og getur enni ávalt sagt meiningu
 sína við hvern einn í hlekk á, þá finna þoo
 margir hvar hann er veitur fyrir og heimta allt
 með öllu og röngu, þeim þeir hugga að þeir geti
 fengið hjá honum, en þeim þeir vita að ómög-
 legh vor að fá hjá öðrum. Af þessu kemur það þá!
 Það vor best fyrir karlletur að hætta við þessi
 sveitar stjórna störf þeim fyrst; þy vildi
 þaria að hann geti stíflað þeim allum sem
 best af þjó, þá nýr er vel við karlinn og geti
 vitað að einhver óleidi samari komi í haus þad."
 "þy held þad vor högh fyrir yttur að fá góða
 manni í kveppnefudinn af öllum þessu fjölda
 hjá yttur!"
 Þ: "þú þú, nógur er fjöldinn en mannaval lítil,
 og ef einhverj vor, þeim fyrir vor til að segna
 völdis stöfum, þá eru þeir "uppþenir" af öðru.
 Það vor margir þeim kveppnefudinn að hann þissur
 í litla hranni myndi loza allt, en hann kvad
 helst sýna rögg sína í þó, að hnota þeim mestu
 útsvari í þessa vonefudu fastabíðar þjóna.
 - og þer með þítt. - Þy fyrir mitt leyti álit
 hann þón í holti best fallinn af öllum þjer
 fyrir addvita, þó, ef hann á sjálfur að ábyrgjast
 vork sín, en þy viss mun að samvirkn samari
 manni er enni að þinnu; en hann er
 meðta góðmanni (og þad er nötti þó ónothur
 á oddvita!) og vill þó ógjarna hafa á móti
 yfirbotunum sínum og þó er varla á marku
 þann komu þaus í sveitarstjórninni heldur en
 þinnu amara að undan þórum. En þó er þy
 viss mun að hann er langbesti maðurinn í þinni
 nís mun langan aldur.
 Þ: "Af hverju hafid þid enni breytnun og kosid"

yttrar bestu vinnu?
 Þ: Vid erum ni lössum þann að þora að lifa
 og hegrst þess, að í vor etli aðdrötin orsakar
 að hella; þad þykir orsakar gjallendum vist flest
 um góth, kvad þeim þyggjendum líf er, en þó
 öllum við vor nýr, að veida upp þu þad
 þyggja. Hverning þeim þer, þá vor þu þad
 varla vora en er og veid þess, kvad þó þer
 og velfert sveitarstjórnis vit vinnu.
 Litat í Alraheilagramestu 1894.
 í af 18.
 Sora Magnus Helgason
 södra Kammaarkulastýri
Skendvési

Einu sinni komu mér hálta mennir
 uppsá þó, að lifa lítt, eiga góth og hófa högh
 fyrir. Þeir fóru þá seint á fóður, stólu
 seint upps fóð vörögum vord
 og byrgjudu seint á stöfum sínum
 þá arí matal komu þeir seint til allra manna
 fundu: þó þeir hefti sjálfir bodat
 fundi hl. 12 á hállegi vork manni
 að bida þeirra þann að hl. 1, og
 línadi vörögum þad illa.
 Til að sleppja hjá þeirri bit, þó þeir
 uppsá þó að komu of seint sjálfir. Þad
 vorkoo að almannum vana og þyggdi
 þó. ~~vörögum~~ vörög óryla á vorkun þinn-
 ans og margt óþagotti.
 Þann vor þinnu þeir vorkunum,
 enni gáti feelt þy vit þetta. Þeir þjellu
 áfsam að sörju fundi í þora til að þyggja
 að fá þeim flesta til þess með þer, að þy
 lozri og gátu með þó komid þad vorkun
 gátu til leitar.
 Þannig er sagt frá kveppnefudu áinnu, sem
 þad þad vork, til þess að fá sveitunna sína til
 komu þinnu loza til sveitar fundu, að hann
 byrgjati alþafá þeim málum, þeim hann vissi
 að manni vildu sirt fara á mis vid, þó þeim
 þá er halda átti uppsbot eða undirbot, eða

